

те в крепостта! Ще наредя на подвижния мост да бъдат
наши стражници!

Излиза бързо.

Николица - Да отиваме да събираме хората си!

Борил - Добре, с богом.

Борил излиза. На вратата се чука силно.

Николица - Кой е?

Втурва се Слава.

Слава - Болярино, тук ли е Иванко?

Николица - Какво има, госпожо? Зле ли ти е?

Слава - Тук ли е още Иванко?

Николица - Няма го преди малко стражата го отведе при царя.

Слава - Ах, вече е късно...

Николица - За какво е късно, госпожо?

Слава - Пресвета владичице, помогни ми! Асен ще го убие!

Слава побягва. Николица излиза бързо след нея.

11 сцена

Търновград. Царевец. Покоите на цар Асен.

Асен - Стига сълзи, Елено! До марта има време. През марта
ще потеглим ^{оттук} (на Сер. Превземем ли и това ромейско
гнездо, отделим ли Цариград от Долна земя - ще кажем и
край на изпитания и тегла.

Елена - Не е толкова много времето до марта. И пак тръгваш
на бран.

Асен - Не си ли щастлива, когато се връщам с победа?

Елена - Щастieto е винаги така кратко. Безкрайни са само
дните на теглото. Защо запасваш меча си? Среднощ е.

Асен - Чакам да доведат Иванко.

Елена - Асене, не го приемай сега. Отпрати го. Късно е.

Асен - Дано не е станало много късно.